

Sygn. akt II CSK 28/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa T. K.

przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 czerwca 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz adw. M. K. wynagrodzenie w kwocie 3600 (trzy tysiące sześćset) zł - podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług - tytułem w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód T. K. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lipca 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania opart na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienie prawne wskazane w skardze. Istotne zagadnienie prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., występuje wówczas, gdy jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera wyводу prawnego wykazującego, że dotychczasowy dorobek orzecznictwa i nauki prawa nie dotyka zagadnień podniesionych w skardze kasacyjnej względnie, że kwestie te nadal budzą poważne wątpliwości.

Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala także na stwierdzenie, aby skarga kasacyjna była oczywiście uzasadniona, co ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej

instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym, a więc zachodzi w odniesieniu do orzeczenia opartego na niewątpliwie sprzecznej z niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo wydanego w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do zaskarżonego skargą kasacyjną wyroku. Dokonując tej oceny, należało mieć na względzie, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. (w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. i art. 378 § 1 k.p.c.) – z którym skarżący wiązał oczywistą zasadność skargi kasacyjnej – może być uwzględniony w postępowaniu kasacyjnym wyjątkowo, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest do tego stopnia wadliwe, że w ogóle uniemożliwia dokonanie kontroli kasacyjnej (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 stycznia 2007 r., V CSK 364/06, Lex nr 238975, z dnia 24 lutego 2006 r., II CSK 136/05, Lex nr 200973, z dnia 7 października 2005 r., z dnia 27 czerwca 2001 r., II UKN 446/00, OSNP 2003, nr 7, poz. 182). Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do uzasadnienia wyroku zaskarżonego skargą kasacyjną. Nie może o tym przesądzać to, że Sąd drugiej instancji zaaprobował ocenę dowodów oraz dokonane na tej podstawie ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji. O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie może przesądzać również podniesiony zarzut naruszenia art. 102 k.p.c., gdyż zasadność rozstrzygnięcia o kosztach procesu nie podlega w ogóle kontroli kasacyjnej, natomiast orzeczenie w przedmiocie kosztów może być uchylone lub zmienione jedynie na skutek rozpoznania skargi kasacyjnej jako orzeczenie pochodne w stosunku do orzeczenia co do meritum sprawy.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie § 19 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2, § 6 pkt 7 i § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

aw

jw